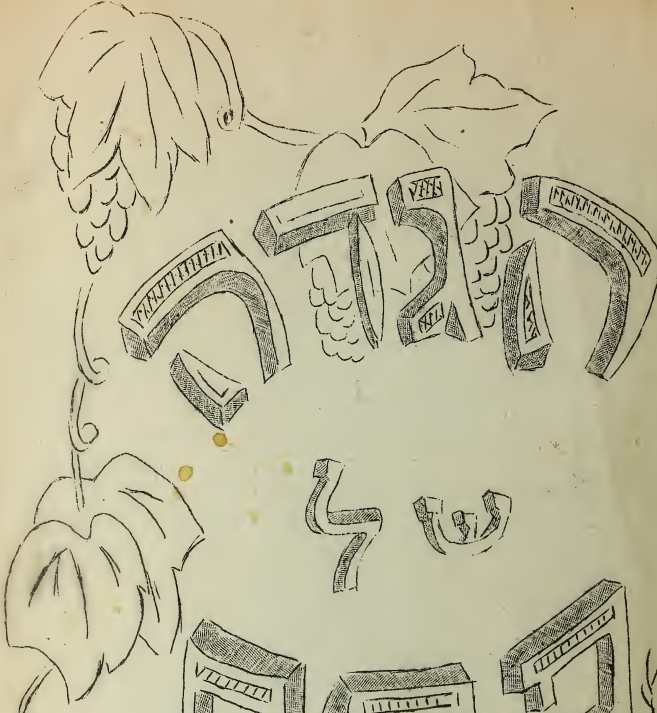
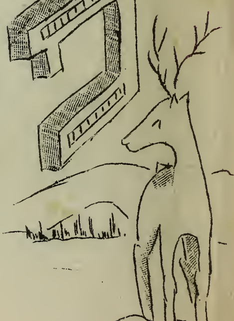
הגדה של פסח

בלק-יאיל

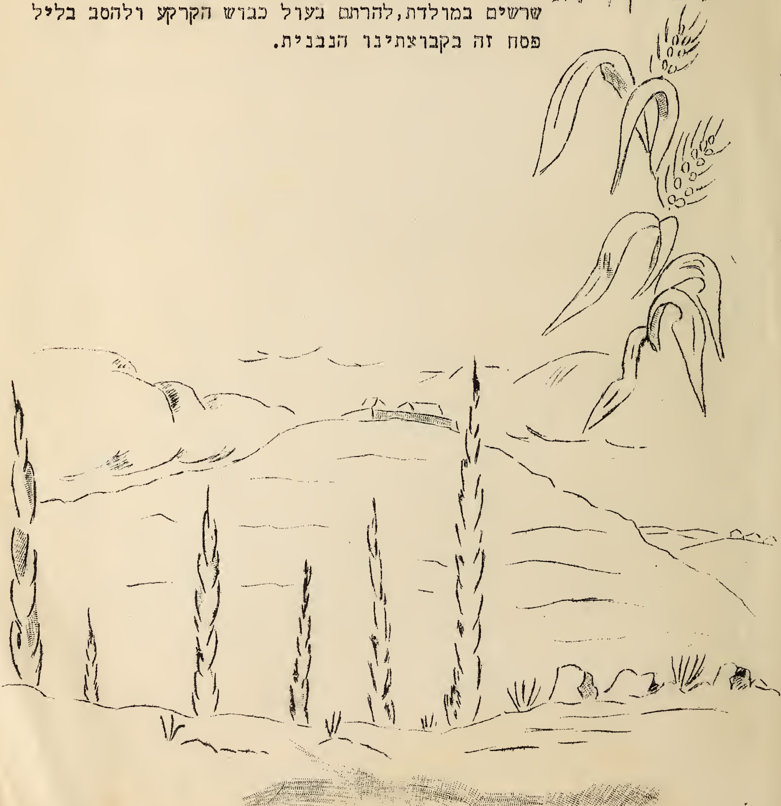
תשי"ד

ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

שהחיינו כי נצלנו כאודים מאש מן הזוועה והתופת שהיתה על בית ישראל.

וקיימנו כי אושרנו להיות **משארית** הפליטה, שלמים בנפש ובגוף.

והגיענו לזמן הזה כי זכינו להגשים את משאת נפשנו להכות שרשים במולדת, להרתם בעול כבוש הקרקע ולהסב בליל פסח זה בקבוצתינו הנבנית.

בקדש

את חג הפסח הזה
זכר חללי עמנו כלואי המחנות וכבולי הגולה, זכר הורינו ואחינו אשר נטבחו במחנות השמדה. חברינו אשר הקריבו את נפשם על מזבח הגאולה.
בקדש את זכר חברינו אשר לא זכו לחזות בעיניהם את מיגור האויב אך את חופי המולדת ושפכו את דמם במלחמת השחרור ובמערכות המלחמה ההעפלה וההגנה על קדושת נצח קיומנו.

פֶּסַח שֶׁל גָּלֻיּוֹת

וְהָעָם הֶעָשֵׁן וְחָרֵב
הַמֻּכֶּה לֶעָפָר בְּמוֹרָג,
נוֹשֵׂא בִּגְרוֹנוֹ בְּקוֹל עָרֵב,
בְּלֵיל הִתְקַדֵּשׁ הֶחָג.

בְּעָרִים עֲקֻבוֹת מִיְּגוֹנִים,
הַפְּרוּשׁוֹת עַל עֵינָיו צַלְמָוֶת,
הוּא הַלַּיְלָה יוֹשֵׁב בִּבְגָדִים לְבָנִים
בְּתִפְאֶרֶת הֲדַרַת-אַלְמָוֶת.

גַּם הַשּׁוֹט בּוֹ עָבַר וְדָמוֹ הִדְלִיק,
גַּם זָרְקוּ בְּפָנָיו סַרְדְּיוֹטוֹת הַמֶּלֶךְ,
אַךְ זְקוּפִים גְּוִיּוֹתָיו שֶׁל חַגּוֹ הֶעָתִיק
וּמְאִירִים אֶת פָּנָיו כְּהָאֵר פְּנֵי מֶלֶךְ.

וְהַרְבּוֹת מְשַׂנְאָיו לְטוּשׁוֹת כַּמִּנְהָג
וּבְלִבּוֹ לְבִּיבָן כְּפֶשַׁע,
כַּמָּה אֵלֶם וְכַמָּה מוֹרָא וְחָג
תּוֹלְדוֹתֵינוּ נָסְכוּ בָּךְ, לֵיל הַפֶּסַח!

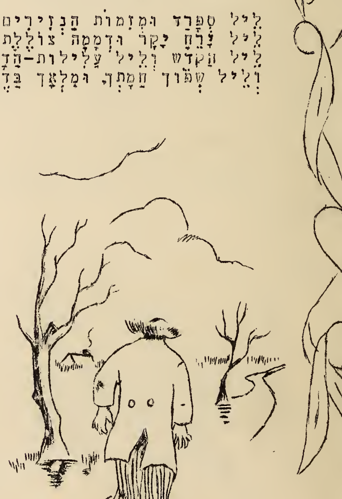
לֵיל סְפָרַד וּמִזְמוֹת הַנְּזִירִים בִּתְאֹם,
לֵיל יָרֵחַ יָקָר וּדְמָמָה צוֹלֶלֶת,
לֵיל הַקֹּדֶשׁ וְלֵיל עֲלִילוֹת-הַדָּם
וְלֵיל שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ וּמַלְאָךְ בַּדֶּלֶת.

בְּעָרֵי הָאֵיבָה, בְּעָרֵי הַיְּגוֹנִים,
שֶׁהַדֶּרֶךְ מֵהֶן – גֵּיא צַלְמָוֶת,
עַם יָשׁוּב אֶל חַגּוֹ בִּבְגָדִים לְבָנִים,
בִּשְׁתִיקָה שֶׁל מוֹעֵד וְאַלְמָוֶת.

וְעֵינֵי יְתוֹמָיו כְּנֵרוֹת לָאוֹר
וּבְנוֹתָיו בְּצָחוֹר וּקְלוּעוֹת צַמּוֹתֵיהֶם.
אָב, הַבֵּט אֶל עַמְּךָ, הוּא טָהוֹר, הוּא טָהוֹר!
בְּזָהָב הוּא צָרוּף כְּבָר, עֵדִים הַשָּׁמַיִם.

כִּי הָשְׁלַךְ לִכְּלָבִים הַמְבַקְשִׁים אֶת עוֹרוֹ
וּפוֹדֶה וּמְנַחֵם לוֹ אַיִן.
וְאֵין חַג כְּחַגּוֹ וְאֵין שִׁיר כְּשִׁירוֹ
בְּזִמְרוֹ לְפָנֶיךָ הַלַּיִל.

אֶל בָּתָּיו הַמָּטִים וּפְרוּצֵי-הַגַּג
נִשְׁקְפָה הַשְּׁכִינָה וּשְׂפָתֶיהָ נוֹשֶׁכֶת,
יַעַן חַג מִלְּבְכּוֹת! יַעַן חָג! יַעַן וָגַג!
וְהַבֵּט בְּצָחוֹר לַנֵּרוֹת מְחַכֶּכֶת.

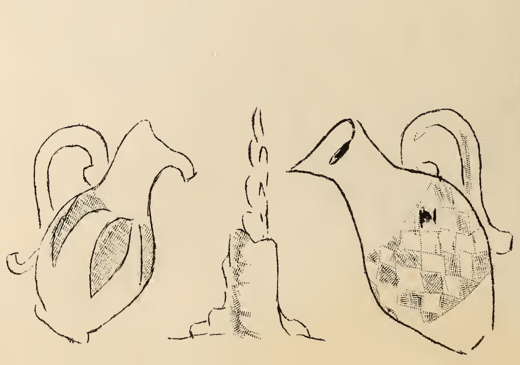
נֶחָמָה, נֶחָמָה עוֹד הַבַּת תֶּחֱזֶה!
אַךְ הָעָם בְּקוּמוֹ מֵאֶבְלוֹ – – עוֹד בּוֹ כֹּחַ! –
אַךְ הַלַּיְלָה הַזֶּה, זֶבַח פֶּסַח הַזֶּה,
לֹא יִשְׁכַּח לָךְ, תֵּבֵל! לֹא יוּכַל לִשְׁכֹּחַ!

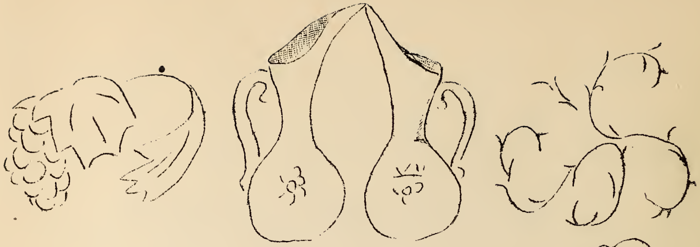
בליל זה

בהתקדש עלינו חג החרות נברך על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שהנחלת לאבותינו ולנו לאכול מפריה ולשבוע מטובה.

על אשר נגאלנו והגיענו ללילה הזה לשמוח בו, ולגיל בו ולהסב בו יחדיו. כן נגיע למועדים ולרגלים הבאים לקראתנו בשלום, שמחים בבנין וששים בעבודה ונשיר שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו.

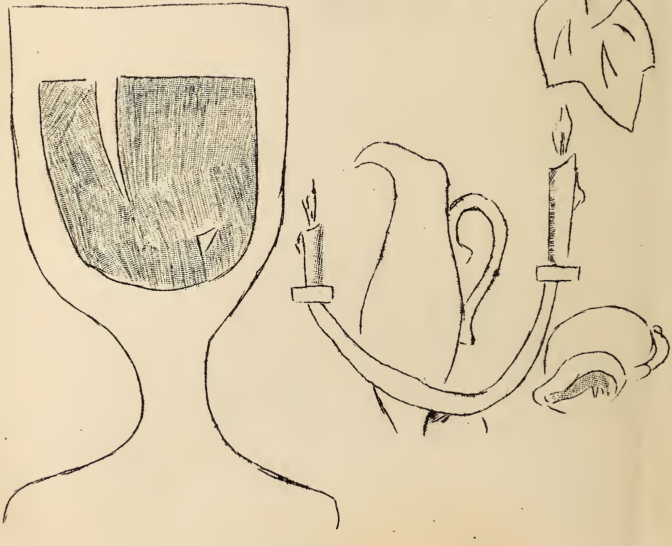

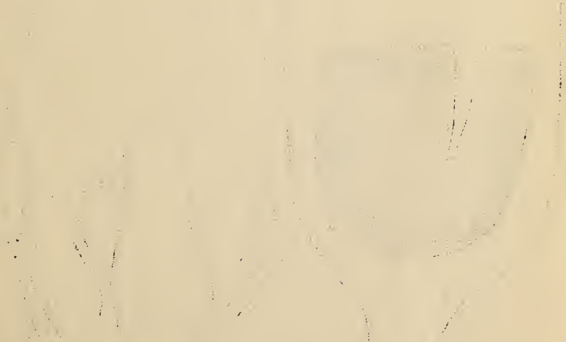

הנני מוכן ומזומן לקיים

מצות כוס ראשונה

של ארבע כוסות.

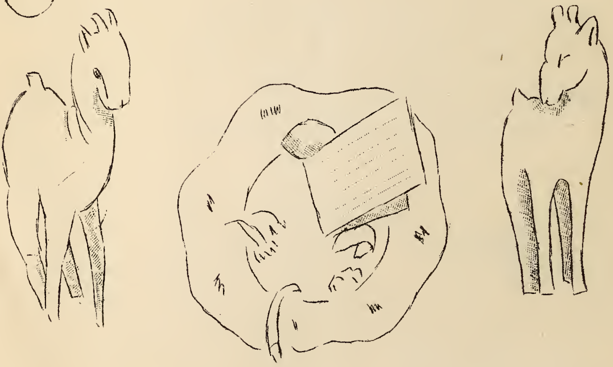
תחזקנה

ידי חלוצי העם באשר הם שם, הבונים והמגינים,
אשר ללא לאות ויאוש ממשיכים בכבוש השממה.
תחזקנה ידי מעפילינו המחרפים את נפשם בספינות
רעועות המתדפקות אלי חוף נעול על בריחים.
תחזקנה ידי אחינו בגולה הכמהים למולדת ולחדוש
יציאת מצרים.

הא

לחמא עניא , די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים
כל דכפין ייתי ויכול, כל דצריך ייתי ויפסח
השתא הכא - ומעתה ועד עולם אך הכא והכא
השתא אך אנו בני-חורין
לשנה הבאה כל ישראל בני חורין.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הא

ארעא עניא

הרי מולדת דוויה ושוממה

את הברוכה והפוריה בימי אבותינו.

הרי הרי יהודה הקרחים, זרועי הטרשים!

נא במהרה בימינו והייתם כבימי קדם

השתא ארצנו נצורה ובלתי גאולה

לשנה הבאה בנויה לתפארת רבת חורין.

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה

הלילה הזה כלו מצה.

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות

הלילה הזה כלו מרור.

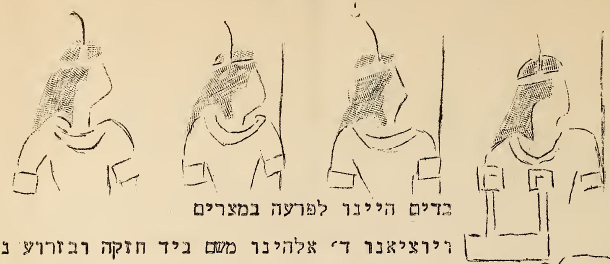
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת

הלילה הזה שתי פעמים.

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין

הלילה הזה כולנו מסובין.

בדים היינו לפרעה במצרים

ויוציאנו ד׳ אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים
הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה
במצרים. ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים, כלנו
זקנים, כלנו יודעים את התורה: מצוה עלינו לספר
ביציאת מצרים, וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

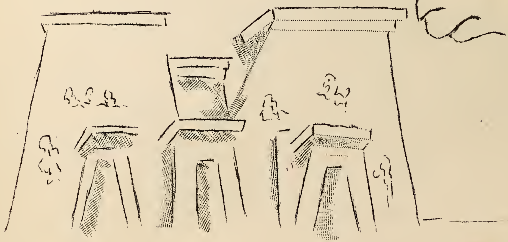

כור את היום הזה

אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים. והיה כי ישאלך
בנך - והגדת לבנך ביום ההוא: לא את אבותינו
בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל
עמהם.

מעשה

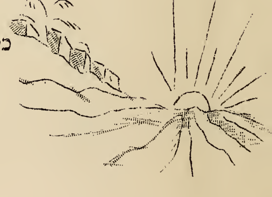
ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה
ורבי עקיבא ורבי טרפון, שהיו מסבין בבני ברק.
והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו
תלמידיהם ואמרו להם:
רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר

רבי אלעזר בן עזריה:
הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת
מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא שנאמר: למען
תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
ימי חייך הימים, כל ימי חייך הלילות.
וחכמים אומרים: ימי חייך העולם הזה,
כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

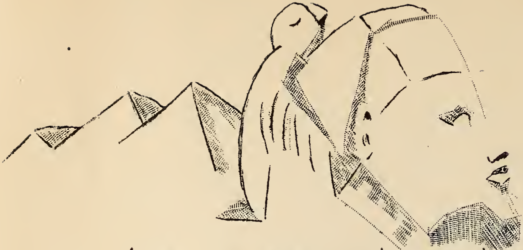

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

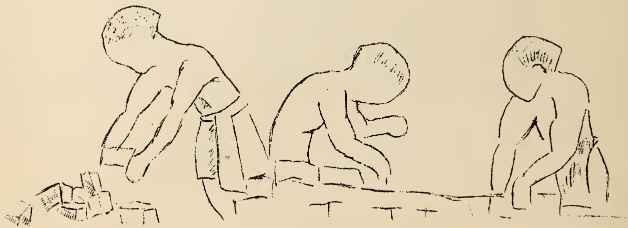
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא. ובני ישראל
פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאוד מאוד ותמלא הארץ
אותם. ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף.
ויאמר אל עמו: הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. הבה
נתחכמה לו, פן ירבה , והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף
גם הוא על שונאינו, ונלחם בנו ועלה מן הארץ.
וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם.
ויבן ערי מסכנות לפרעה, את פתם ואת רעמסס. וכאשר
יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ ; ויקצו מבני ישראל.
ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך. וימררו את חייהם
בעבודה קשה בחמר ובלבנים, ובכל עבודה בשדה; את
כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פסח זמן חרותנו

חגי ישראל ריחנים, חג חג וריחו שלו!
ומשנכנס אדר למחציתו השניה ובת-קול
יוצאת שואלת וחוזרת: מי יבשר לישראל הפסח
הנה ממשמש ובא? - ובת-קול ממרומים מכרזת:
"יצאו בני-חורין ויבשרו לעם טעון חרות, כי פסח
זמן חרותנו הגיע". - ועונה ואומרה: הריחות
אשר בערבות-ההוד, שאין כלפן בנות-חורין בעולם!
נהר נהר וגדותיו, יער יער וקרחתו,
הר הר ואדן בסיסו, והערבה - ללא גבולים.
על פני הארץ היא תפול לארבע רוחות שמים.

ומשנכנס אדר למחצית החדש השניה,
יעלו מן הערבה ריחות ערבים, קלילים.
ריחות עדינים, עדינים, לא ידעום קיץ וחרף.
ריחות ראשונים, ראשונים של העשבים השוטים
לכריז על פסח ממשמש ובא לבתי ישראל.
ריח עשבים נעלמים מתפתחים אי שם בערבה
תכף עם גמר נבט צעיר מתוך גוש אדמה מתחממה
כנגד עמתו של אביב בקרן פן-שמש לוטפת
לטף אם רחמניה, ואולם הפסח, הוא גופו,
מכניס אתו את ריחן של מצות צחות עגולות,
באות מן המאפיה, בתוכות בסדין צח לבן.
ערוך אל שנים ותוכים, שנגעלו יום אחד קדם.
נכנסו לתוך מרקליננו, העומד בבשורתו של פסח.

ברוך המקום שנתן חגים לעמו ישראל,
ברוך הוא אשר צוה לחג וחג ריחו שלו.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והיא

שעמדה לאבותינו ולנו

שלא אחד בלבד

עמד עלינו לכלותנו,

אלא שבכל דור ודור

עומדים עלינו לכלותנו.

והקדוש ברוך הוא

מצילנו מידם.

הללויה. הללויה

בצלצלי תרועה

קול הנשמה

תהלל יה

הללויה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

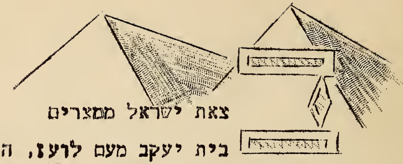
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לועז, היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו. הים ראה וינוס,
הירדן יסוב לאחור.
ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן.
מה לך הים, כי תנוס? הירדן תסוב לאחור?
ההרים תרקדו כאילים, גבעות כבני צאן!
מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוהי יעקב.
ההופכי הצור אגם מים, חלמיש למעינו מים.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל דור ודור

חייב אדם לראות עצמו כאלו הוא יצא ממצרים.

בשרשרת הדורות הארוכה של עמנו; נפקדנו בפורענויות, ברדיפות ובמזימות השמדה.

על כל דור ודור הונפה חרב השנאה, ורק הודות לאמונת העם ביעודו, לדביקותו ברעיון השחרור והגאולה, עמד איתן ולא נזדעזעו יסודותיו;

עוד לא היה לנו דור אפל כדורנו. עמנו נתלה על עברי פי תהום, וקרדום הרשע גדע וחטב בגזע העתיק. אך גם עתה התחולל הנס, נשגב היתה יציאת מצרים של ימינו, היא יציאת אירופה.

בליל פסח זה, הבה ונעלה את זכר "יציאת מצרים" שלנו.

עת אזרנו כוח לעמוד בפני צוק העתים, ובעבור זעם נגאלנו מדודי הבשר של הגלות, ונבחר להגאל בארצנו. אך אין חרות נקנית בלי הליכה במדבר! כי לא יקרא דרור לעם ולא נבחנה נפשו בכור היסורים.

הרים גבוהים העפלנו, בשלג ובסלעים תעינו, אך כמהים לשחרור ולמולדת עמדנו במבחן ונרא את חזון אדמתנו.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויושע

ד׳ ביום ההוא את ישראל מיד מצרים,
וירא ישראל את מצרים על שפת הים. וירא ישראל את היד
הגדולה אשר עשה ד׳ במצרים. וייראו העם את ד׳ , ויאמינו
בד׳ ובמשה עבדו.

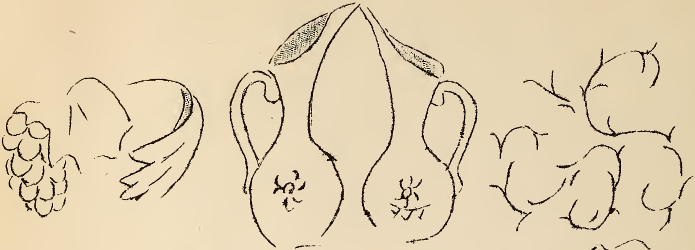
אז

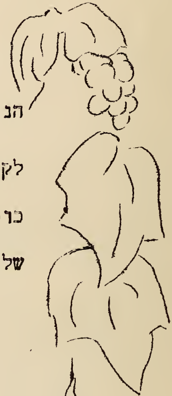
ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לד׳ ויאמרו לאמור:

אשירה לד׳ כי גאה גאה   סוס ורכבו רמה בים
עזי וזמרת יה   ויהי לי לישועה .
אלוה אבי וארוממנהו   ד׳ איש מלחמה ד׳ שמו.
מרכבות פרעה וחילו ירה בים   ומבחר שלישיו טובעו בים סוף.
תהומות יכסימו   ירדו במצולות כמו אבן,
ימינך ד׳ נאדרי בכוח   ימינך ד׳ תרעץ אויב.
וברוב גאונך תהרוס קמיך   תשלח חרונך , יאכלמו כקש.
תפול עליהם אימתה ופחד   בגדול זרועך ידמו כאבן.
עד יעבור עמך ד׳   עד יעבור עם זו קנית.

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים , וישב ה׳ עליהם את מי
הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

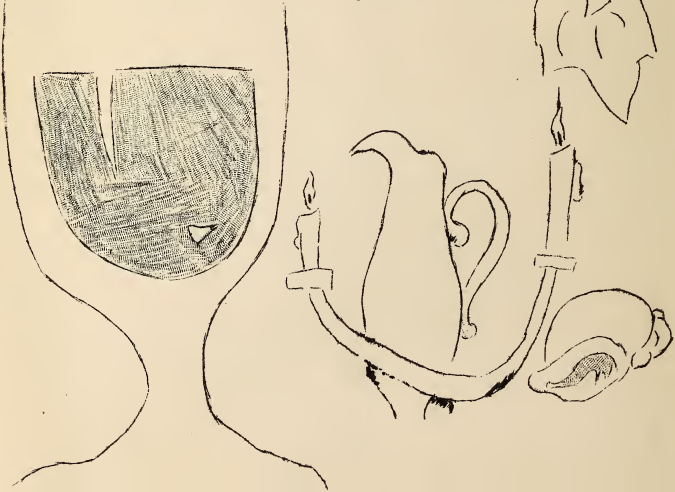

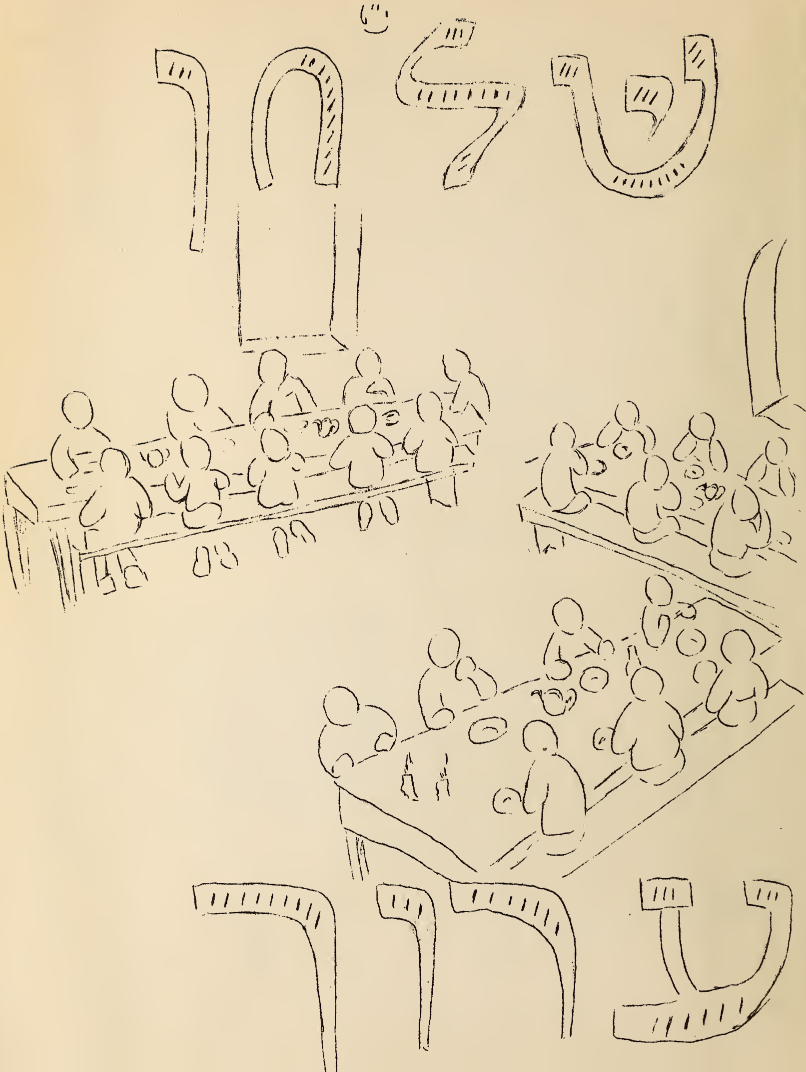
הנני מוכן ומזומן

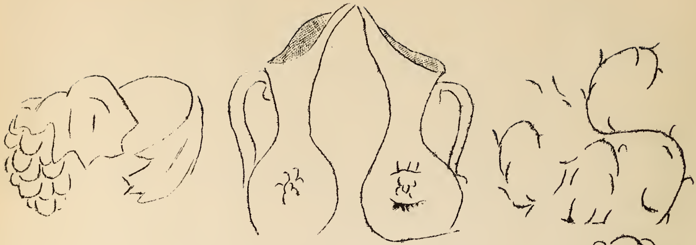
לקיים מצות

כוס שניה

של ארבע כוסות.

שלחן
ערוך

הנני מוכן ומזומן

לקיים מצות

כוס שלישית

של ארבע כוסות.

נגד ארבעה דברים באה גאולת ישראל ממצרים. **זה** היה שחרור מלחץ גופני, ממצוקה חמרית, מהשפלה חברתית ומסכנה של התנוונות רוחנית. **פסח** היה לא רק שחרור מגיה עבדים, כי אם גם לידתה של אומה, עלייתו על במת המחזה ההיסטורית של עם, שנועד לפתח את תרבותו ההיסטורית בארצו.

המאורעות הכבירים של פסח והזכרונות, שהוא העניק לישראל בכל דור ובכל אתר השאירו רושם כה עמוק בלב היהודי, שאפילו בתקופות של הרדיפות היה הוא ממלא את לבות היהודים ברגשות הודיה ושמחה. ובזמן כזה התגבשה מסורת העבר של פסח יחד עם התקוה לעתיד במלים האלה:

"שהוציאנו מעבדות לחרות, מיגון לשמחה, מאפילה לאורה".

זכות ארבעה דברים

נגאלו ישראל ממצרים: שלא שינו את שמם ולא שינו את לשונם ולא דיברו לשון הרע ולא נמצא בהם אחד פרוץ בערוה.

לא שינו את שמם: ראובן ושמעון ירדו, ראובן ושמעון עלו.

ולא היו קוראים לראובן רופוס ולשמעון לא היו קוראים לוליאני ולא ליוסף לוסטוס ולא לבנימין אלכסנדרי.

ולא שינו את לשונם: שהיו מדברים בלשון הקודש.

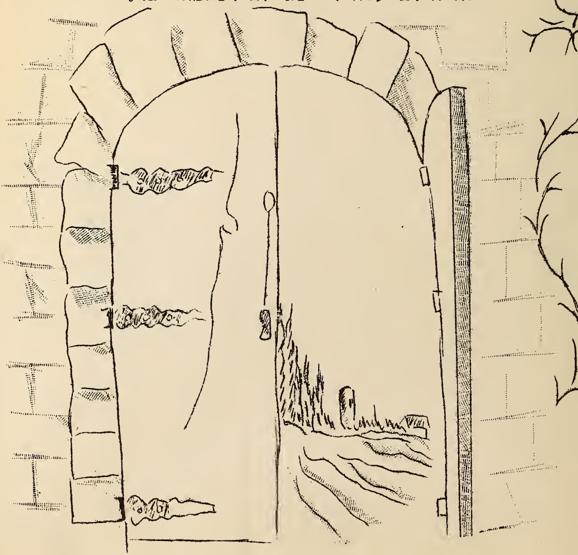
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ב״ה

תחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה
זה השער לד׳, צדיקים יבואו בו.
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה (אודך...)
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (אבן)
מאת ד׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו (מאת...)
זה היום עשה ד׳ נגילה ונשמחה בו.

[illegible]

[illegible]

[illegible] . . . .

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שנה צפו אבותינו מתוך סבל ויסורים לגאולה.
בליל שמורים ייחלו לביאת המשיח ובפיו בשורת השחרור.
בליל שמורים, עת השתוללו הרדיפות להטה השאיפה לחירות
ולפריקת העול ואז, ברטט של צפיה קדושה פתחו
את הדלת כדי לקבל את אליהו הנביא, כשלבם עורג לגאולה;
ובזעם ובחרדה משתפכת התפילה "שפוך חמתך" ....

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

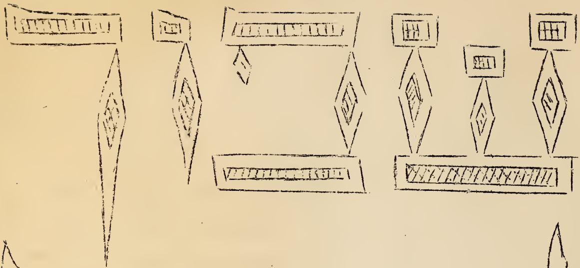
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב״ה

שפוך חמתך על הגוים

ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו ;

כי אכל את יעקב, ואת נוהו השמו ;

שפוך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם ;

תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי ד׳.

אליהו הנביא

אליהו התשבי

במהרה יבוא אלינו

עם משיח בן דוד.

לפני אלפיים שנה נעקר עמנו ממולדתו.
דורות דורות עברו עליו בגלות מרה תחת לחץ נוגשיו ומעניו שהסגירוהו בגיטו אפל ומחניק.
נמקים ביגונם וכבולים בשטחם, לא ידעו מעולם טבע מה פשרו יפיו וחוקו. אך קשר בל ינתק עם אדמת ארץ-ישראל היה להם, עם החי והצומח בה. ובבוא הפסח חג האביב, נצמדו אליה בנפשם, ומקרב לבם עלתה תפילתם על רבוי הטללים בארץ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

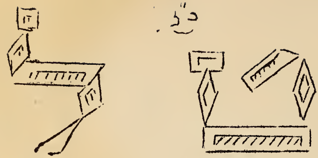
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

טַל

טַל תֵּן לִרְצוֹת אַרְצֶךָ,
שִׁיתֵנוּ בְּרָכָה בְּדִיצֶךָ,
רֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצֶךָ,
קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצֶךָ - בְּטָל.

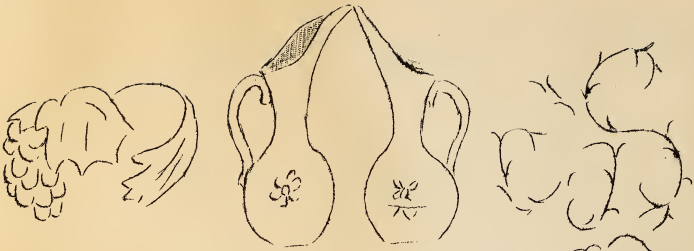
טַל צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעֻטֶּרֶת,
פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת,
עִיר כְּסֻכָּה נוֹתֶרֶת,
שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת,- בְּטָל.

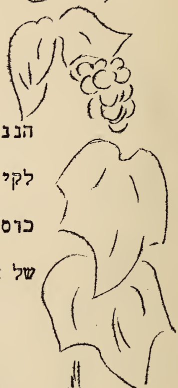
טַל נוֹפֵף עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה,
מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שַׂבְּעֵנוּ בְרָכָה,
לְהָאִיר מִתּוֹךְ חֲשֵׁכָה,
כַּנָּה אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה, - בְּטָל.

טַל יַעֲסִיס צוּף הָרִים,
טְעֵם בִּמְאֹדֶיךָ מֻבְחָרִים,
חֲנוּנֶיךָ חַלֵּץ מִמַּסְגְּרִים,
זִמְרָה נַנְעִים וְקוֹל נָרִים, - בְּטָל.

טַל וָשֹׂבַע מַלֵּא אֲסָמֵינוּ,
הַכָּעֵת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ,
דּוֹד כְּעֶרְכְּךָ הַעֲמֵד שְׁמֵינוּ,
גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ, - בְּטָל.

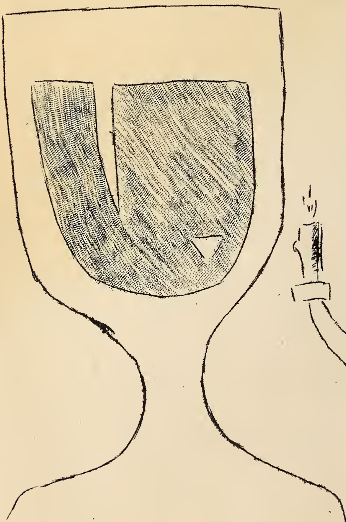

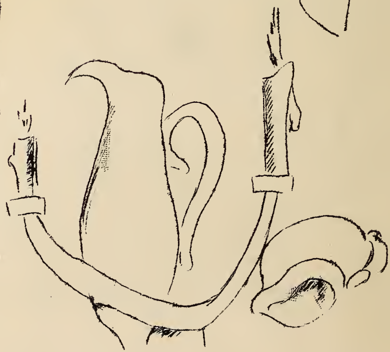
הנני מוכן ומזומן

לקיים מצות

כוס רביעית

של ארבע כוסות.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

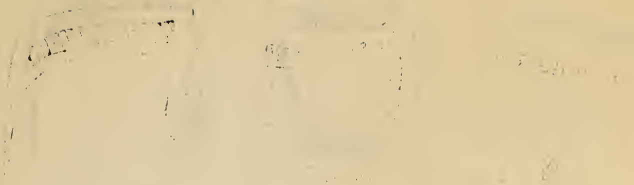
הסל

סדור פסח כהלכתו
ככל משפטו וחוקתו.
כאשר זכינו לסדר אותו
כן נזכה לעשותו.

זך שוכן מעונה,
קומם קהל עדת מימנה
קרב נהל נטעי כנה
פדויים לציון ברנה;

לשנה הבאה
בירושלים
הבנויה

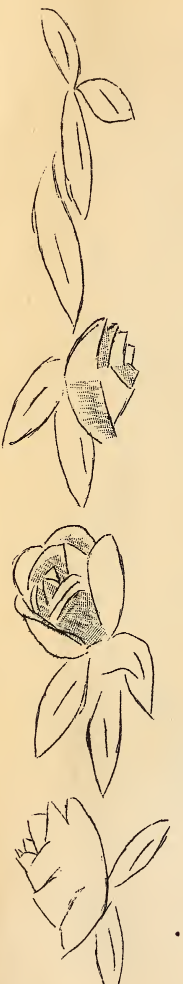

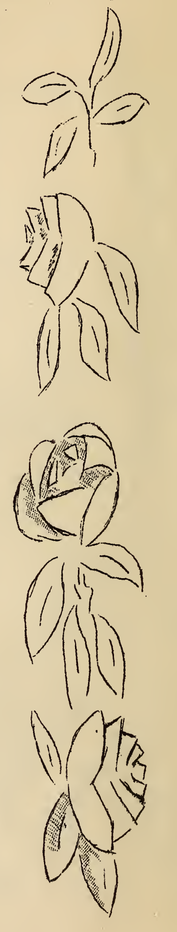
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

שיר

השירים אשר לשלמה;
ישקני מנשיקות פיהו
כי טובים דודיך מיין,
לריח שמניך טובים שמן תורק שמך.
על כן עלמות אהבוך.
משכני אחריך נרוצה.
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך.
נזכירה דודיך מיין מישרים אהבוך.
שחורה אני ונאוה, בנות ירושלים,
כאהלי קדר, כיריעות שלמה.
אל תראוני שאני שחרחרת, ששזפתני השמש,
בני אמי נחרו בי, שמוני נטרה על הכרמים,
כרמי שלי לא נטרתי.
הגידה לי, שאהבה נפשי;
איכה תרעה, איכה תרביץ בצהרים?
שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך.

אם לא תדעי לך היפה בנשים,
צאי לך בעקבי הצאן
ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים.
לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי.
נאוו לחייך בתורים, צוארך בחרוזים
תורי זהב נעשה עם נקודות הכסף.

עד שהמלך במסבו, נרדי נתן ריחו.

צרור המר דודי לי, בין שדי ילין.
אשכל הכפר דודי לי, בכרמי עין גדי.

הנך יפה רעיתי, הנך יפה, עיניך יונים.

הנך יפה דודי, אף נעים, אף ערשנו רעננה.
קורות בתינו ארזים, רחיטנו ברותים.

אני חבצלת השרון, שושנת העמקים.

כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות.

כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים
בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי
הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה.
סמכוני באשישות, רפדוני בתפוחים
כי חולת אהבה אני.
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני
השבעתי אתכם בנות ירושלים,
בצבאות או באילות השדה
אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.
קול דודי הנה זה בא.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות.
דומה דודי לצבי או לעפר האילים
הנה זה עומד אחר כתלנו
משגיח מן החלונות,
מציץ מן החרכים.

ענה דודי ואמר לי:
קומי לך רעיתי, יפתי ולכי לך.
כי הנה הסתו עבר, הגשם חלף הלך לו,
הנצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו;
התאנה חנטה פגיה,
והגפנים סמדר, נתנו ריח.
קומי לך רעיתי, יפתי ולכי לך.
יונתי בחגוי הסלע, בסתר המדרגה,
הראיני את מראיך, השמיעיני את קולך,
כי קולך ערב ומראך נאוה.

אחזו לנו שועלים
שועלים קטנים מחבלים כרמים
וכרמנו סמדר.

דודי לי ואני לו. הרועה בשושנים
עד שיפוח היום ונסו הצללים,
סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים
על הרי בתר.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כי לו נאה כי לו יאה.

אדיר במלוכה בחור כהלכה
גדודיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה. כי לו יאה.

דגול במלוכה. הדור כהלכה.
ותיקיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה כי לו יאה.

זכאי במלוכה. חסין כהלכה
טפסריו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה כי לו יאה.

יחיד במלוכה. כביר כהלכה.
למודיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה כי לו יאה.

מושל במלוכה. נורא כהלכה.
סביביו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה כי לו יאה.

עניו במלוכה. פודה כהלכה.
צדיקיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה כי לו יאה.

קדוש במלוכה. רחם כהלכה.
שנאניו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה כי לו יאה.

תקיף במלוכה. תומך כהלכה.
תמימיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך.
לך אף לך. לך יי הממלכה:

כי לו נאה כי לו יאה.

אדיר הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה. בימינו
בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא. גדול הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

דגול הוא. הדור הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה בנה ביתך בקרוב.

ותיק הוא. זכאי הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא. טהור הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

יחיד הוא. כביר הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

למוד הוא. מלך הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

נאור הוא. סגיב הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

עזוז הוא. פודה הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

צדיק הוא. קדוש הוא. יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה
בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא. שדי הוא. תקיף הוא. יבנה ביתו בקרוב.
במהרה במהרה בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,
בנה ביתך בקרוב.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אחד מי יודע?

אחד אני יודע.

אחד אלהינו,שבשמים ובארץ.

שנים מי יודע?

שנים אני יודע.

שני לוחות הברית.

שלשה מי יודע?

שלשה אני יודע.

שלשה אבות.

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע.

ארבע אמהות.

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע.

חמשה חומשי תורה.

ששה מי יודע?

ששה אני יודע.

ששה סדרי משנה.

שבעה מי יודע?

שבעה אני יודע.

שבעה ימי שבתא.

שמנה מי יודע?

שמנה אני יודע.

שמנה ימי מילה.

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע.

תשעה ירחי לידה.

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע.

עשרה דבריא.

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע.

אחד עשר כוכביא.

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע.

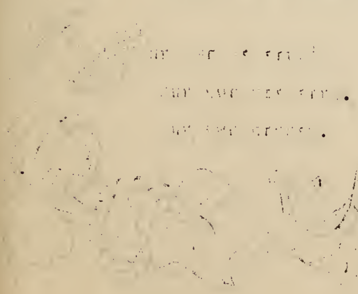
שנים עשר שבטיא.

שלשה עשר מי יודע?

שלשה עשר אני יודע.

שלשה עשר מדיא.

חד גדיא, חד גדיא.

דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא. חד גדיא.

ואתא שונרא ואכלא לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד בדיא.

ואתא כלבא ונשך לשונרא דאכלא לגדיא דזבין אבא בתרי
זוזי חד גדיא חד גדיא.

ואתא חוטרא והכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלא לגדיא,
דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא דהכה לכלבא, דנשך לשונרא דאכלא
לגדיא,דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא.

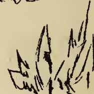

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא,דהכה לכלבא,דנשך
לשונרא, דרכלא לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה
לכלבא דנשך לשונרא דאכלא לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתא למיא דכבה לנורא, דשרף לחוטרא,
דהכה לכלבא דנשך לשונרא, דאכלא לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתא למיא,
דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא,
דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא.

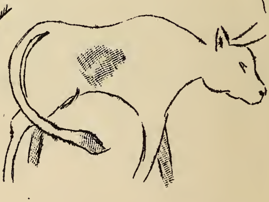

ואתא הקדוש ברוך הוא, ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט,
דשחט לתורא דשתא למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא
דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלא לגדיא, דזבין אבא
בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא.

[illegible]

